

Ersnäsdagen

Ersnäsdagen den 6 juli 2013 bjöd på ett strålande väder, alla var där, hamburgare, våfflor, laxmackor och lotter hade en strykande åtgång. Försäljningen av hantverk och andra

marknadsvaor var ett uppskattat inslag, årets Ersnäsare korades också (se särskild artikel). Mickael Danguin, vår franska volontär, hjälpte till med bl.a. lottförsäljningen.

Årets Ersnäsare

Tore Dahlberg, Bertil Marklund och Folke Larsson har just mottagit utnämningen som Årets Ersnäsare. Läs mera på sidan 3.

Den förra amerikanske utrikesministern Colin Powell möter vår dåvarande utrikesminister Anna Lindh. Powell inleder samtalet med att säga att han har fyra svenska favoriter: Volvo, ABBA, IKEA och Anna Lindh. Raskt svarar vår utrikesminister: "Va!! Kommer jag bara på fjärde plats?". Så tar en klok och rapp kvinna emot en manlig éloge.

KOMMANDE EVENEMANG

Sommarcafé i Torpet söndag 25 aug

kl. 13-16

Hembygdsföreningen

Stickcafé i Torpet 25 aug

kl. 18.30-20.30. Fikaförsäljning.

Hembygdsföreningen

EIF:s sista hemmamatcher för säsongen

1/9 kl. 16.00 Harads IF

22/9 kl. 16.00 Storfors AIK

Hemberg'sUtmaningen

Terrängtävlning runt Hemberg'sleden söndagen den 22 september. Start och mål vid Gläntan.

Ersnäs IF

Kyrkovalet 2013

Skolans matsal söndag

15 sept kl. 14 -20

Surströmmingsmiddag

i Ankaret onsdagen den 18 september kl. 18.00. Anmälan till Elaine Blomqvist på tel. 310 52 eller 076-645 12 01 senast söndag 15 september.

Hembygdsföreningen

Memoarer är sällan sanna. Det ser minnet personligen till. De flesta ha nämligen panna att lura sig själva april. De vill att det var som de vill

Alf Henriksson

Byaföreningen har ordet

Vilken sommar vi har fått uppleva! Och den verkar fortsätta som den började. Liknar medelhavsväder när det är som bäst och gör att man känner sig som en spanjor ibland. Man får lust att bara slappa och svårt att komma tillbaka till vardagslunken. Från min utsiktspunkt på verandan har jag sett gräset växa som aldrig förr – både på gräsmattan och på ängen utanför. Det är varannandagsklippning som har gällt och det verkar hålla i sig ett tag till. Den här sommaren har också bjudit på sedvanliga aktiviteter – bygga, måla och läsa böcker blandat med några mindre vanliga händelser som t.ex. motorhaveri halvvägs ut till Småskär, bogsering och motorbyte.

I Ersnäs kretsar det mesta kring E4-bygget och fortfarande rullar det på i ganska hög hastighet med många gräv-, schakt- och lastmaskiner och lastbilar igång. Jag fick besked om var den östra rondellen skall hamna så nu är reklamskyltarna flyttade och uppsatta på sin nya plats mitt för rondellen. Ett stort tack till Tord Marklund, Magnus Johansson, P-O Sundén och Hans Sundén som hjälpte till med det.

Inom de närmaste månaderna skall vi – Byaföreningen – lämna in vår anmälan/ansökan om att utses till "Årets By" i Luleå Kommun. Jag hoppas få fler argument och synpunkter från er som bor i Ersnäs: Varför skall Ersnäs bli/vara årets by nästa år – vad är unikt bra med Ersnäs?

här gången så jag kan inte låta bli att kommentera gruppen Ersnäs By på Facebook. Medlemsantalet ökar stadigt och i skrivande stund är vi nu 151 medlemmar som delar historiska och aktuella händelser och företeelser i Ersnäs.

Nu ser jag fram mot en vacker, varm, lugn och fin höst....och komma igång igen....

Birger Johansson
Ordförande i Ersnäs byaförening

Det blev inte så mycket skrivet den

Familjenytt

Födda

Anni Johansson och Jonatan Marklund har fått en dotter. Ida Karolina föddes den 18 juli och vägde 3450 gr och var 50 cm lång. De bor på Zackes väg 11.

Helena och Andreas Lindvall har fått en son 16 augusti. Han vägde 4110 gram och var 52 cm lång. Storasystrarna heter Alva och Signe och alla bor på Klubbvägen.

Inflyttade

Peder och Ann-Louise Aspenfjäll med barnen Kevin, Silje, Saga, Tina samt Agnes har flyttat till Zackes väg 15.

Har Du något till Familjenytt, skicka det till krister@krivision.se!

Upprustning i Ersnäs

Det händer mycket i Ersnäs nu, det grävs och schaktas för fullt och för varje dag så ser vi hur korsningen sakta men säkert börjar ta form.

Men det är inte bara i korsningen som

det är hög aktivitet, på skolgården så har det under sommaren pågått febril verksamhet. Grävmaskiner, traktorer, lastbilar och betongbilar har avlöst varandra. Skolgården har fått sig en rejäl upprustning, det har blivit nya gung- och klätterställningar, en

rutschkana, bollplank, basketkorg och nya fotbollsmål. Ett staket har byggts och sarger runt sandlådan har bytts ut samt ny beläggning och gångstråk har anlagts.

Triumviratet

Den sjätte i raden blev inte en utan tre. Det handlar om Årets Ersnäsare och om tre personer som gjort en bestående insats för vår by. Herrar Bertil Marklund, Tore Dahlberg och Folke Larsson ägnade åren 2001 till 2005 ett oräkneligt antal arbetstimmar åt att uppföra den byggnad på Torget som vi kort och gott numera kallar Torpet och som för övrigt presenterades i januarinumret detta år av Ersnäsbladet.

Tore, Bertil och Folke poserar i Torpet

I den del av byn, som heter Svedjan, fanns på 1800-talet ett antal soldattorp. Dödsboet efter den sist indelte soldaten, företrätt av Gerd Olovsson i Gammelstad, skänkte i slutet av 1990-talet den byggnad, som denne siste soldat ägt och bebott, till Ersnäs Hembygdsförening. Det var ett klokt beslut därför denna förenings ordförande var vid den tiden Bertil Marklund. Sekreteraren var Tore Dahlberg och en av ledamöterna Folke Larsson. Soldattorpet monterades ned. Timringen lagrades på Torget och Hembygdsföreningens styrelse övervägde hur man skulle gå vidare. Beslutet blev: vi uppför Torpet här på Torget. Markägaren, Ersnäs Samfällighetsförening, hade inga invändningar. 2001 kom arbetet igång och fyra år senare var huset på plats och kunde tas i bruk.

Nu finns Torpet. Vi är kanske inte helt medvetna om all den möda som ligger bakom dess tillkomst. Ersnäsbladet har samtalat med de tre vi har tacka för denna gedigna och helt och hållet ideella insats dvs med de tre som nu kan titulera sig Årets Ersnäsare. Allt utfördes för hand som i gamla tider. De tre understa bjälklagen var i sådant skick att de måste ersättas med nya stockar. Detsamma gällde takåsar och gavelspetsar. Byggarna gav sig ut i skogarna och valde lämpliga träd som resp markägare skänkte till projektet. Därefter fällning, torkning och mödosam bilning (för hand)

med speciella täljyxor som redskap. Det gällde att därefter pussla samman stockarna som under lagringstiden förlorat sin märkning. Detta krävde ett kunnigt och tålmodigt detektivarbete. De rejäla grundstenarna (elva till antalet) hittades av en händelse på en fastighet på Kammen och blev också dessa en gåva till projektet. Åsarna lyftes på plats manuellt, sålunda utan hjälp av maskiner. Detta är därför inte bara en byggnad som vittnar om tidigare epoker. Det är också en byggnad som tre engagerade personer uppfört med användning av tidigare arbetsmetoder. Det syns ju inte idag men det finns alla anledning att också notera den aspekten på det byggnadsverk detta triumvirat tillfört vår by.

Det är i första hand stommen - ytter- och innerväggar - som kommer från det gamla torpet. Men därifrån kommer också en intressant möbel, nämligen den lucksäng som nu får fungera som arkiv i det nya Torpet. Det som nu är kök är försett med ett mycket gammalt golv, som dock inte kommer från soldattorpet utan är liksom en hel del annat

en gåva från en bybo. Detta golv, som är "navrat", har med betydande möda kommit på plats.

De tre byggarna var inte helt klara över hur Torpet, då det stod färdigt, skulle användas. På EBs fråga blir svaret att det kanske kunde bli en lokal för bybor, som var intresserade av att utöva hantverk av olika slag, en snickarverkstad kanske. Nu vet vi. Torpet är en ofta utnyttjad samlingsplats för diverse tillställningar under den varma delen av året. Detta är en utveckling som upphovsmännen hälsar med glädje.

Det är en hel del personer i vår by som arbetar ideellt i byns intresse. Ofta handlar det om en löpande, ständigt pågående verksamhet. Våra tre belönade detta år kan glädja sig åt att deras ideella arbete kommer att minna om deras gärning under ett oöverskådligt antal år framöver. Tänk er den dag år 2105, då våra efterkommande på Torpets bro utbringar ett leve för herrar Dahlberg, Larsson och Marklund. Det kommer säkerligen vid det tillfället att finnas där på Torget även personer, som just i våra dagar har börjat sin vandring på jorden.

Denna hyllning avslutas med att återge motiveringen, som återfinns på de tre diplom som lördagen den 6 juli överlämnades till (i bokstavsordning) Tore Dahlberg, Folke Larsson och Ber-

til Marklund:

"Utmärkelsen Årets Ersnäsare 2013 har tilldelats (namnet) som med energi, kunnande och uthållighet har uppfört Soldattorpet på Torget i Ersnäs, ett bestående minnesmärke och en stor tillgång för Ersnäs by."

Som ovan framgår, har vi också all anledning att tacka en rad bybor, ingen nämnd och ingen glömd, som i olika former bidragit till att vi nu kan glädja oss åt denna klenod på byns samlingsplats, Torget.

Sven Persson

ERSNÄSBLADET utges av Ersnäs byaförening och är öppet för alla (föreningar, företag och enskilda) med anknäring till byn och utkommer med fyra nummer per år. Manusstopp under 2013 är 14 jan, 13 maj, 12 aug och 4 nov och utdelning fredag 2 veckor efteråt.

I redaktionen:

Sven Persson, 311 80 med E-postadr persson.sven@telia.com

Krister Öhman, 312 59 med E-postadr krister@krivision.se

Bo Axhammar, 311 04 med E-postadr bo.axhammar@arcticview.se

Elaine Blomqvist, 310 52 med E-post smej0b45@lulea.st

Karolina Svärd, 312 13, med E-post svrd.karolina@gmail.com

Våra två "sidor"

Ersnäs har en egen hemsida, www.ersnas.se men vi finns naturligtvis även med på kommunens byasidor med adressen www.byar.lulea.se och välj **Ersnäs**.

Ersnäsbladet finns att läsa/hämta från byns hemsida www.ersnas.se Där ser du bilderna i färg och där finns även tidigare nummer.

Nyinflyttade på Zackes väg

På Zackes väg 15, i ett rött hus med stor gräsmatta full av leksaker bor sedan den 17 maj i år familjen Aspenfjäll.

Familjen består av Peder 34 år och Ann-Louise 31 år med en skara glada barn: Kevin 8 år, Silje 6 år, Saga 4 år, Tina 4 år samt lilla Agnes 9 månader. Peder är bördig från Ersnäs och till vardags jobbar han på Swedol. Hans fru Ann-Louise är en kalixtjej; just nu mammaledig men jobbar annars på Konsum Mjölkudden. Huset är under utbyggnad av Peders far Ove så att alla ska få svängrum. Ersnäsbladet hälsar familjen välkomna till byn och alla föreningar!

Invigning av Sägenleden 17 augusti

Ibland luktar det piprök i huset trots att det är rökförbud, man skojar och säger att "han står väl vid bardisken och röker" och syftar på att det är ett manligt spöke. Men det finns också ett kvinnligt spöke som visar sig i kammaren sittande på pallen vid orgeln. Spöket har även setts gå över gården iklädd gammeldags kläder (kläder från början av 1800-talet). Bankande ljud från övervåningen har vid flera tillfällen hörts, som inte haft en naturlig förklaring.

Mera om detta finns att läsa i boken Skrock och Skrömt, skriven av Beatrice Norberg.

Lördag den 17 augusti var det invigning av Sägenleden, som startar i Gammelstad och vidare 53 km runt sörbyarna, med stopp bl.a. i Ersnäs vid Ralph Lundstengården. Kristina Holmberg klippte bandet och förklarade leden invigd, regnet öste ner och gav invigningen av Sägenleden en magisk känsla. Medan gästerna intog förtäringen inne i gården berättade Kristina om en del av sina upplevelser på gården, det finns

andra som också vill bli uppmärksammade från övervåningen.

Med din smartphone kan du scanna av koden som finns på informationstavlan vid Ralph Lundstengården och lyssna till en del upplevelser eller bara läsa det som står på tavlan.

Jag är inte som alla andra.
Jag är mig själv.

Det var franskt café på torget i Ersnäs den 6 augusti. EB frågade några av besökarna vad de tyckte om det könsneutrala ordet "hen" med anledning av Prideveckan som just ägt rum i Stockholm.

Bo Axhammar

Alltså...för det första är det könlöst, ordet säger ingenting. Man associerar till engelskans ord för höna. Det passar inte i ett språk. Ett språk ska beskriva och vara livfullt. Ordet hen hör hemma på DN:kultursidor som debattinledning för att suda ut könsroller.

Gun Hellström Dahlberg

Hen. Det är mycket bra. Ja...därför ibland är det svårt att veta könstillhörigheten. Hen kan vara ett bra ord för transsexuella, det är neutralt.

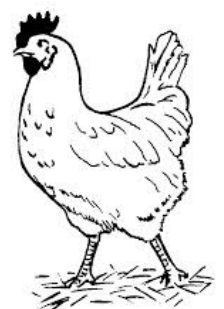
Mickaël Dangin

Jag har sett ordet i en svensk bok men jag såg ingen förklaring till hur ordet hen skulle användas. Ordet hen är en bra idé för att undvika diskriminering vid jobbsökningar. Jag har ett exempel på ords betydelse från Frankrike; där har vi tidigare haft benämningarna "mademoiselle" (ogifta kvinnor) och "madame" (gifta kvinnor). Nu har man tagit bort mademoiselle som titel och det har gjort många upprörda.

Kommentar från
Ingegerd Skoglund-Öhman.

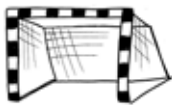
Ordet **hän** används i Finland om personer, oavsett kön. Finskan tillhör tillsammans med bland annat estniska och ungerska de finsk-ugriska språken, där personliga pronomen är könsneutrala.

I Meänkeli (tornedalsfinskan) används också ordet **hän** avseende såväl kvinnor som män. Ordet saknar könsbestämning och är ett fullt naturligt inslag i språkbruket.

Målgörare

För en tid sedan gjorde Årets Ersnäsare Tore Dahlberg ännu en ideell insats för byns väl och ve. Den här gången handlar det om Tores eget nära grannskap nämligen det grönområde som utgör "innegård" för Tranmyrvägen och som gränsar till förskolans tomt. Där har han byggt upp ett

par fotbollsmål och även försett dessa med nät.

Kommunen klipper ibland detta område men det sker sporadiskt. Vid målinstallationen klippte Tore planen. I fortsättningen får vi hoppas att föräldrarna till en ny Zlatan och en ny Lotta Schelin svarar för att underlaget är bra, dvs att planen klipps då och då.

HembergsUtmaningen

Söndagen den 22 september arrangeras för fjärde året HembergsUtmaningen. Hembergsleden är tävlingsbanan för klasserna seniorer och motionärer. För de yngre finns en sträcka på 2,5 km och för de minsta en bana på 500 meter.

I fjol samlade tävlingen 96 deltagare. Närmare information kommer att lämnas via ett flygblad i brevlådorna.

Blomstrande bygd

Visst blomstrar vår by på många sätt. Men ändå inte på alla sätt. Varför Ersnäs överhuvudtaget existerar, förklaras av att byn ligger på en plats vars marker en gång i tiden odlades upp. Byn är en produkt av den epok i vårt lands utveckling, då jordbruket var huvudnäringen. Den epoken återkommer inte, åtminstone inte under vårt århundrade. Detta innebär å andra sidan inte att jordbruket har spelat ut sin roll. Denna näring är av stor betydelse inte bara ekonomisk utan även i en rad andra avseenden.

Det finns byar i våra trakter med betydligt fler hektar aktiv jordbruksmark än vad som är fallet här hos oss. Många av oss njuter säkerligen av an-

blicken av välskötta vallar, vajande sädesfält och prunkande potatisland. Den synen möter oss inte besvärande ofta på den plats på jorden som vi bebör. Men det finns undantag. Se t ex detta nummers artikel om ett av företagen i Ersnäs.

Det finns andra undantag t ex de två som illustreras av nedanstående bilder. Den vänstra bilden visar ett potatisland som finns att beskåda längs Ostibyvägen, en odling ny för detta år. Michael Thurfjell, boende i Rosvik, odlar totalt 30 hektar potatis varv detta år 23 hektar i Ersnäs. Thurfjells förhoppning är att få möjlighet att koncentrera sina odlingar till Ersnäs. Detta förenklar driften.

Den högra bilden visar ett vetefält som finns just vid infarten till byns östra sida. Odlaren är Daniel Marklund, 21 år och nyetablerad jordbrukare i byn (se nr 74 av EB). Hans gård ligger en bit söder om Torget. Vete är ju en vanlig gröda söder om Dalälven och förekommer mer sporadiskt här

i norr. De gynnsamma betingelserna detta odlingsår kanske t o m leder till att detta vete kan komma att användas som brödsäd. Men då får frostnätterna inte komma för tidigt. I sådant fall blir det djuren som får njuta av skörden.

Vackert att skåda dessa potatisåkrar och vetefält, eller hur?

Makar

- Lever din man upp till de saker han sade innan ni gifte er?
- Jodå, han sade alltid att han inte var bra nog åt mig.

Man blir inte lycklig av att kunna något, men man blir olycklig av att inte kunna något.

Nathan Shachar i DN

Bostad?

Råkar det vara så att någon här i Ersnäs har en mindre bostad för uthyrning under mellandagarna kommande julhelg?

I sådant fall, hör av Dig till persson.sven@telia.com eller 0920 31180.

Kontroller

Det handlar inte om att installera Den fartkamera längs Ersnäsvägen – även om det skulle behövas i vissa fall. Nej, det handlar om någonting mycket mer positivt. Och dessutom inte en utan 27 kontroller.

Björn Samuelsson tog i våras initiativ till att placera ut 27 fasta orienteringskontroller i hembergsterängen. Valet av punkter och utplaceringen av skärmarna genomfördes av Björn S och Jonas Persson.

Detta är bästa tänkbara friskvårdsprojekt. Och kostnadsfritt, så när som på den orienteringskarta som för 50 kronor kan inhandlas av Björn på

070-370 39 71. I skrivande stund har ett 40-tal bybor tagit detta kloka steg.

Vid varje skärm finns en kod som antecknas på ett blad som medföljer kartan. Varje kontroll är poängsatt från 1 till 4 allt efter svårighetsgrad med ett som lättast. Hälften av kontrollerna hör till den kategorin. Endast två är fyrapoängare. Det ifyllda och namnförsedda bladet läggs i en brevlåda på Gläntan. Vid säsongens slut lottas några priser ut bland de som besökt samtliga 27 kontrollerna. Och denna säsong är slut vid utgången av augusti månad för att dessa orienterande skogsvandrare inte ska störa älgjägarna.

En liten tillbakablick på min sverigevistelse

Ja, så är det snart i tre månader som jag har bott i er vackra bygd och mina intryck är mycket positiva. Härmdagen bladdrade jag igenom en turistbroschyr om Norrbotten och jag fick klart för mig att jag på så kort tid ändå hade lyckats hinna med att se så mycket. Förutom att jag lärt känna de byar där jag har bott (Ersnäs, Antnäs, Rosvik, Bälinge, Avan) har jag stiftat bekantskap med Luleå centrum med Norrbottensmuseum, Kulturhuset, Teknikens Hus, Domkyrkan. Vidare Gammelstad med Hågnan, Bälingeberget, Storforsen, Jokkmokk med Samemuseet, Kukkolaforseen, Svensbyliden, Piteå, Trundön och en hel del annat. Senast fick jag tillfälle att njuta av den svenska faunan såsom den upplevs i Lycksele djurpark.: älgarnas elegans, den förtrollande anblicken av en vit hjort, björnarnas mjuka makt, renarnas omedveten om risken att befinna sig på vägarna. Djur som vi olyckligtvis inte kan se i mina egna hemtrakter i Lorraine. Säkerligen finns här dessutom en rad hemligheter som det inte har funnits tid att upptäcka.

Jag tycker att jag har anpassat mig väl till svenska levnadsvanor därför likheterna mellan våra båda länder är större än skillnaderna. Förutom klimatet (ljusst dygnet runt, mindre intensiv värme) är det maten som har inneburit den största omställningen. Tider på dagen för de olika måltiderna, frukostens omfattning och betydelse,

blandningen av socker och salt är anorlunda. Jag har upptäckt många svenska maträtter (flertalet välsmakande): hallonkräm, surströmming, olika slags knäckebröd, dopp i kopp, Kalles kaviar, älgstek, torkat renkött, mandelpotatis, palt, blåbärsgröt, nyponsoppa, smultron, hjortron, sill (den minst goda maträtten som jag ser det) och detta är bara exempel. Jag överraskar mig själv med att äta ost till "kvällsfikat", att ibland äta salladen samtidigt med huvudrätten, att använda smör på brödet och på potatisen. Inget av detta gör jag hemma i Frankrike. Så jag är nästan svensk...

Men i vilket fall som helst återstår ett problem nämligen språket. Men jag lyckas ändå numera att förstå huvudinnehållet i barnböcker (för närvarande läser jag "Känner du Pippi Långstrump").

Jag är nöjd med de arbetsuppgifter som har tilldelats mig: presentation av Frankrike i ett antal skolklasser på högstadiet, arbetet på andrahandsaffären Myrorna (både i affären och på lagret), måleriarbeten på Torget i Ersnäs, översättningar, korrigerings av informationsmaterial på franska, textsammanställningar, franskundervisning med Rebecca Elvelin som elev, författandet av en liten bok om norra Sverige, artiklar i Norrbottens Kuriren osv. Men den arbetsuppgift som jag gillade allra mest är och förblir de två veckorna på förskolan i Ersnäs.

Nu bor jag hos min sjunde värdfamilj. Jag har sålunda kommit i kontakt med sju par – alla mycket sympatiska – sju sätt att leva, sju perspektiv på Sverige. Det sägs att sju är ett "magiskt" tal och jag är säker på att talet åtta (en ny värdfamilj återstår före min hemresa) också kommer att bringa mig lycka. När allt kommer omkring så låter ordet för "åtta" på kinesiska som ordet "prospérité" på franska. (Prosérité på svenska är lycka/välmåga; övers anm.)

Mickaël Dangin

Vår nästa volontär - Rebecca Elvelin

Det hela började i samband med att ett blad från byaföreningen damp ner i brevlådan, där de erbjöd ungdomar chansen att bli volontär i det lilla samhället Novéant, i nordöstra Frankrike.

Att ta beslutet att bli volontär kan verka skrämmande, men är definitivt något jag skulle rekommendera, spe-

ciellt för ungdomar.

Slutet av sommaren närmar sig, fortare än jag kunnat föreställa mig. De flesta tycker nog att det är tråkigt att sommaren tagit slut så fort, men inte jag. För slutet av sommaren innebär början på en resa för mig. En resa som ska ta mig till det vackra landet Frankrike, där jag ska lära barn & ungdomar engelska.

Nervositeten har slagit in nu när jag börjat inse att det snart är dags, men det känns bra. Jag kan knappt bärga mig, och även om jag kommer att sakna familj och vänner, så vet jag att jag kommer få många nya bekantskaper. Jag är väldigt tacksam för att jag fått den här chansen och jag ser fram emot att få dela med mig av min språkkunskap, och att få lära mig deras språk i gengäld.

Snart bär det av kära vänner,
À bientôt!

Rebecca Elvelin

Om Grillplatser

Eldstaden i en grillplats ska inte betraktas som en soptipp. Glasskärvor, ölburkar och fimpar har inget där att göra. Att tillreda föda på en eld delvis bestående av brinnande fimpar är inte någon favorit.

Håll snyggt vid eldstaden, bär tillbaka oförbrukad ved till vedboden. Släck ordentligt. Ta hem ditt skräp och dina tomma förpackningar.

Detta är enkla och självklara regler som Du tillämpar vid Din egen grillplats och byns grillplatser vid Gläntan och Hemborgsleden.

Lubben - Nils Ludvig Isaksson

De flesta känner kanske till att det har funnits ett "danspalats" i Ersnäs. Det hade sin storhetstid på 1930- och 1940-talet.

Ludvig Isaksson (Lubben) föddes 1873. Då bodde familjen uti "Åpars", Klubbvägen 27, där Rolf Nilsson nu bor. Familjen flyttade 1893 till nuvarande Klubbvägen 136. Familjen Isaksson bestod av far och mor och åtta barn. Fyra syskon dog unga. Ludvig och en bror for till Amerika. Två syskon stannade kvar i Ersnäs, Johannes Lindvall på nuvarande Klubbvägen 45 och Hilma G. Fredriksson.

Det gick inte så bra för Ludvig i Amerika. Efter några år fick brodern Johannes ett brev från en svensk-amerikanska som ville att Johannes skulle ta hem sin bror. Ludvig var arbetslös och låg på parkbänkar men högg ved åt folk för ett mål mat. På 1920-talet kostade en båtbiljett USA-Norge ca 2 600 kr, vilket var mycket pengar på den tiden. Johannes skickade pengarna och hämtade Ludvig med häst och släde i Norge. Ludvig flyttade in hos sin far på Klubbvägen 136. Denne var nu änkemän. När pappan dog, fortsatte Ludvig i liten skala med jordbruket. Ludvig började samtidigt drömma om att bygga en danslokal. Det blev danspalatset Hagalund, på

den tiden Ersnäs stolthet och i allas tycke en enormt stor lokal. Han hyrde in många fina orkestrar, bland annat Stumblings. Det var alltid fullsatt. Lokalen används numera som förråd.

Syskonbarnen hjälpte honom så gott de kunde. Själv sålde han inträdesbiljetterna. Många har berättat om hur de skramlade ihop kopparmynt, och andra småmynt. Han räknade aldrig pengarna. Sällan fick han fullt betalt. Bröderna Axel och Sivert Lindvall hjälpte sin farbror Ludvig. Axel tog

emot biljetterna och Sivert var bland annat ordningsvakt. Ludvig var, vad jag har hört, en snäll och god människa. Kanske väl naiv och godtrogen. Förmodligen blev han lurad många gånger.

Ersnäs "ungkarlar" samlades ofta hos Ludvig för att spela kort. Många skämtade i all vänskap med honom: "Långfredag är på en tisdag i år", "Jaha", sa Ludvig, "det går väl lika bra."

Hans stora intresse var världspolitiken - vilka som krigade och mot vem. Radio fanns inte i alla hem på den tiden, så han gick så gott som varje dag "upp i byn" till några som hade radio så att han fick lyssna.

I början av 1943 blev han sjuk och hamnade på Luleå Lasarett. Men hans tid var ute. Då kallade han på brodern Johannes och bad att få komma hem. Han fick därför sluta sina dagar hemma hos släkten Lindvall i Ersnäs. Så slutade livet för en ovanlig och originell person.

Så minns jag, Eina, som var ett av Johannes 24 barnbarn, min pappas farbror.

Eina Jakobsson, f. Lindvall.

Hälften

Sedan fem år tillbaka samverkar byns bya-, idrotts- och hembygdsföreningar om uppbörden av en gemensam medlemsavgift. Avgiften har två funktioner: dels tillför den de tre föreningarna en summa pengar av stor betydelse för respektive förenings verksamhet, dels är den ett uttryck för ersnäsbornas uppskattning av den ideella verksamhet som de aktiva i föreningarna lägger ner på att öka trivseln i byn och att ta tillvara byns intressen.

Nu kan vi summera resultatet av 2013 års insatser på det här området. Hälften - eller för att vara exakt - 51 procent av byns hushåll har på detta sätt uttryckt sitt stöd av de tre föreningarnas arbete. Sammanlagt 137 hushåll har betalat antingen 175 kronor

som är avgiften för en familj eller 100 kronor som är avgiften för ensamstående. Detta är, glädjande nog, den högsta noteringen under systemets femåriga tillvaro, två fler än det tidigare rekordet. Dessutom har vi 21 utsocknes medlemmar, vilket också är fler än tidigare.

Tack vare denna avgift erhåller varje förening detta år (2013) en kassaförstärkning på 8 600 kronor.

Men: vi som jobbar med detta, frågar oss naturligtvis var vi har den andra hälften av hushållen, den hälft som inte finns med i medlemsmatrikeln. Trots ett antal påminnelser kan det hända att några ändå av förbiseende missar inbetalningen. Men det kan förmodligen inte gälla alla 130 från-

varande hushåll. Är övriga missnöjda med det som görs för byn? En intressant fråga som väntar på ett svar.

Maud Olofsson, f.d. lulebo, har ordet.

"Jag är mellanbarn med två bröder, så jag har lärt mig att förhandla med män, på flera fronter samtidigt. Det har jag haft nytta av i alliansen. Några enkla knep för att få som man vill: ge dem mycket information i en fråga, annars känner de sig odelaktiga och blir motvalls. Smicker funkar alltid".

"Jag kollar aldrig datum på mjölken. Smakar den bra går den att dricka."

Siffernisse

Visst går det att ljuga med statistik. Men i nedanstående sammanställning finns det inte så mycket utrymme för

den saken. En liten jämförelse kan intressera åtminstone delar av läsekretsen. Siffrorna avser läget 2011.

	Folkmängd	Medelålder	Folkökning	Födda	Döda	Flyttnings-balans	Utrikes födda
Antnäs	978	37	14	15	10	+9	41
Alvik	951	40	2	14	7	-5	57
Ersnäs	687	41	4	14	6	-4	21

We like Ersnäs!

Familjen Shooks från Wollongong i Australien landade på Klubbvägen 27 ungefär samtidigt som vårens traktor i april 2013. De slog sig ner här i Malins hemby eftersom Malin fått möjlighet att jobba med ett EU-projekt vid LTU till januari 2014. Familjen hängde såklart med till Sverige.

Malin, som i Wollongong arbetar med drift-och underhåll inom gruvindustrin, kunde ta tjänstledigt från sitt jobb då gruvboomen var över i Australien. Dave beskriver sig själv som "bilentusiast" och kör lastbil mellan Wollongong och Sydney i sitt dagliga arbete. Här i Luleå jobbar Dave på Toyota center. Jobbet fixade han på egen hand för 10 år sedan när han och Malin bodde i Luleå och han cyklade runt på olika arbetsplatser innan han slutligen fick napp på Toyota. Lyckosamt nog fick han tillbaka arbete på samma ställe när han kom tillbaka 10 år senare! Familjens hus i Wollongong kunde Daves mamma hyra ut till ett ungt barnlöst par som enligt Shooks uppgift håller huset i ännu bättre skick än de forna ägarna. Ja, vi har verkligen haft bra flyt hittills konstaterar Malin och Dave.

När EB träffar familjen en afton i huset där Malins släkt bott sedan tre generationer har döttrarna Emma 4 år och Matilda 7 år precis fått ett paket med klistermärken och godis från farmor och farfar hemma i Australien. Farmor och farfar tar hand om flickorna mycket till vardags och nu när de befinner sig på andra sidan jorden har de tät kontakt med sina barnbarn via Skype. Emma går på förskola i Måttund och Matilda går i Ersnässkolan. Det har aldrig varit några problem för flickorna att hitta kompisar att leka med; de har fullt med kompisar i byn med omnejd. Dave och Malin jämför den svenska förskolan och skolan med den australiensiska och finner vissa skillnader. Att ha sitt barn en dag i australiensisk förskola kostar ca 600 kronor per barn och dag till skillnad från de 1200 kronor man betalar för ett barn per månad i Sverige.

De tycker den svenska skolan är mycket pedagogisk och mer ser till barnet som individ medan den australiensiska ställer högre kunskapskrav och är striktare. En annan skillnad är skoluniformalen som barn använder i Australien. På ett sätt kanske det är tråkigt att alla ser likadana ut menar Malin, men det är också väldigt prak-

tiskt att aldrig behöva bekymra sig om vilka kläder som ska användas och det blir inga tävlingar barnen emellan om speciella kläder. Som förälder här

longong och hon kan sitta med det i handen i lugn och ro och läsa. Även Daves föräldrar tar del av bladet och vad som sker i Ersnäs.

Men Ersnäs då, vad betyder den här platsen för Malin? Malin svävar ut bilder av leriga vårmärker, transång, doft av nyklippt gräs, att känna människor från sin barndom och att vara igenkänd av andra. Vi har blivit så väl mottagna här i byn tycker paret och Daves kommentar sammanfattar läget: "Ersnäs is my second home!".

Malins pappa Rolf dyker upp i slutet av vår intervju och Malin skojar: Pappa sa att jag skulle säga vilken fantastisk pappa han är. Men det är helt sant, han är en jättesnäll och hjälpsam pappa och morfar. Och

i Sverige är det fantastiskt att slippa göra lunchlådor till sina barn och att barnen serveras varm, god och nyttig mat varje dag i förskolan och skolan. Vidare tycker paret Shooks att det är mycket bra med den svenska föräldraförsäkringen som möjliggör för bägge föräldrar att vara föräldraledda med ekonomisk ersättning under såpass lång tid. I Australien är man mycket mer sårbar än här i Sverige säger Malin, det finns inte samma sociala skyddsnät som det svenska vilket bygger på skattesystemet. Hon berättar också om att det kostar att studera på universitetet och att det i förlängningen leder till ojämlikhet i samhället.

Vad är då så positivt med The Land Down Under förutom kärleken att man väljer att bosätta sig där? Jo, det är förstås det härliga klimatet och den vackra storslagna naturen med saltmättad luft. Livet blir enkelt när solen skiner och det är varmt och man slipper arbeta en massa enbart för att värma upp sitt hus. Vi får tid över för varandra i Australien på ett annat sätt än här i Sverige där vi båda jobbar heltid säger makarna. Det är fint att ha två "hemma" men det är också sorgligt för man lämnar alltid någon och något när man reser mellan halvkloten. Kanske blir man något rotlös funderar Malin. Därför blir hon extra glad över de tillfällen Ersnäsbladet dimper ner i hennes brevlåda i Wol-

han har alltid stöttat mig i mitt beslut att leva mitt liv på två kontinenter. Det betyder så mycket!

Bredband via fibernätet

Det är tio år sedan vi etablerade fibernätet i byn. Alla fastigheter som har möjlighet till anslutning är inte anslutna. Kostnaden för att ansluta till fibernätet beror på om man har fiber indragen i fastigheten eller inte. Till varje fastighet som inte har fiber ingrävd på tomten så finns det reserverat anslutningspunkt för de som vill gräva in den till fastigheten.

Kostnaden för anslutning genom att gräva in fiber är 7 000 kr och då får man gräva från tomtgränsen till huset. Är fibern redan ingrävd till fastigheten så är kostnaden för inkoppling 325 kr. Allt enligt uppgift från Lunet, som äger och driver stadsnätet i Luleå.

Information om "hur det går till" finns på hemsidan "www.lunet.se"

